

Liite 2 Jätehuoltolautakunnan selvitys vahingonkorvausvaatimukseen

Vahingonkorvausvaatimuksen sisältö

Tampereen kaupungilta on haettu vahingonkorvausta 7.11.2025 päivätyllä vahingonkorvaushakemuksella. Vahingonkorvausvaatimuksen esittäjät (myöhemmin asianosaiset) ovat vaatineet Tampereen kaupunkia korvaamaan vahingon, jonka he kokevat aiheutuneen Tampereen kaupungin alueellisen jätehuoltolautakunnan toiminnasta. Vahingonkorvausvaatimus liittyy alueellisen jätehuoltolautakunnan määräämiin julkisoikeudellisiin jätemaksuihin.

Asianosaiset perustelevat vahingonkorvausvaatimustaan sillä, että voimassa oleva putkijärjestelmää koskeva jätetaksa olisi jätelain vastainen. Asianosaiset katsovat jätetaksan lainvastaiseksi siksi, että putkikeräysjärjestelmän jätetaksa on huomattavasti korkeampi kuin mitä asianosaiset ovat ennen putkikeräysjärjestelmää jätehuollostaan maksaneet. Väitettä perusteellaan myös sillä, että jätetaksa johtaa huomattavasti korkeampiin jätemaksuihin kuin mitä putkikeräysjärjestelmän ulkopuolella yhtä paljon jätettä tuottavat kiinteistöt maksavat. Tämän vuoksi asianosaiset katsovat, että jätetaksa olisi syrjivä ja määrältään kohtuuton. Lisäksi jätetaksan jätelain vastaisuutta perustellaan sillä, että voimassa olevaan jätetaksaan olisi sisällytetty jätelain vastaisesti yksityisomisteisen putkikeräysyhtiön putkijärjestelmän ylläpitoon ja rahoitukseen liittyviä kuluja.

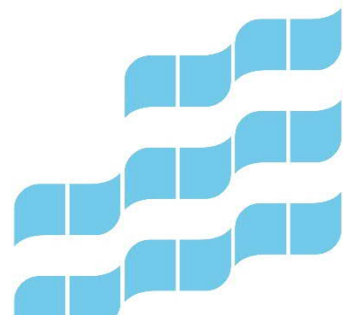
Vahingonkorvausvaatimuksessa katsotaan, että alueellinen jätehuoltolautakunta olisi menetellyt huolimattomasti asiassa, ja että se olisi laiminlyönyt velvollisuutensa kumota laitton jätetaksa oikea-aikaisesti.

Asianosaisten esittämä vahingonkorvausvaatimus on 1.11.2025 saakka yhteensä 133 634,71 €. Asianosaiset vaativat myös, että Tampereen kaupunki sitoutuu edellä mainitun lisäksi maksamaan asianosaisille 1.5.2026 saakka aiheutuvia vahinkoja, joiden suuruus tulee olemaan yhteensä 100 225,62 €.

Jätehuoltolautakunnan selvitys asiaan

Jätehuoltolautakunta katsoo, että vahingonkorvausvaatimus on hylättävä perusteettomana jäljempänä tarkemmin esitetyin perustein.

Asiassa on kysymys alueellisen putkikeräysjärjestelmän voimassa olevasta jätetaksasta, jätetaksan muuttamista koskevasta päätöksestä sekä kiinteistöille määrätyistä jätemaksuista. Näissä toimivaltainen viranomainen on jätelain 9 luvun ja Tampereen kaupungin hallintosäännön 23 §:n mukaan kunnan jätehuoltoviranomaisena toimiva alueellinen jätehuoltolautakunta.

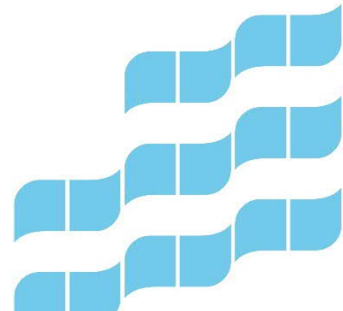
Asianosaisten kiinteistöt sijaitsevat Ranta-Tampellan kaupunginosassa, jossa on käytössä jätteiden alueellinen putkikeräysjärjestelmä. Alueellinen jätehuoltolautakunta on hyväksynyt putkikeräyksen jätetaksan 13.12.2023 (§ 54), ja kyseinen päätös on lainvoimainen. Jätetaksa on astunut voimaan 1.1.2024. Asian vireillä olosta sekä päätöksen hyväksymisestä on kuulutettu jätelain 79 §:n ja hallintolain 41 §:n edellyttämällä tavalla julkisen kuulutuksen, lehti-ilmoituksen sekä tiedotteen avulla.

Alueelta kiinteistön ostaneet ovat olleet tietoisia putkikeräysjärjestelmän käytöstä ja sen hintatasosta, koska Vuoreksen alueen putkikeräystä koskeva jätetaksa on ollut julkisesti saatavilla internetissä jo vuodesta 2012 lähtien. Alueellisen putkikeräysjärjestelmän jätetaksaa koskevassa päätöksessä on tuotu esille, että kyseinen jätetaksa koskee myös Ranta-Tampellan kaupunginosaa sen jälkeen, kun jätteiden putkikeräys alueella otetaan käyttöön. Asianosaisille määrätyt jätemaksut perustuvat jätehuoltolautakunnan hyväksymään lainvoimaiseen jätetaksaan.

Pirkanmaan Jätehuolto Oy on toimittanut 13.9.2024 alueelliselle jätehuoltolautakunnalle vuoden 2025 jätetaksojen valmisteluaineistot, jotka ovat sisältäneet myös alueellisen putkikeräysjärjestelmän jätetaksaesityksen. Asianosaiset ovat 16.9.2024 päivätyllä kirjeellään toimittaneet alueelliselle jätehuoltolautakunnalle vetoomuksen jätetaksan valmisteluun liittyen. Vetoomus perustui ennen kaikkea siihen, että jätetaksa olisi jätelain vastainen, koska sitä ei ole mitoitettu vastaamaan asianosaisten tosiasiallisesti tuottaman jätteen määrää. Tämän lisäksi vetoomukseen sisällytetyssä asiantuntijalausunnossa (OTT Tapio Määttä) tuotiin muun ohella esille, että putkijärjestelmään liittyvän julkisoikeudellisen jätemaksuvelvollisuuden ja yksityisoikeudellisten yhtiösitoumusten toisistaan erottamiseen tulisi kiinnittää putkikeräysjärjestelmässä korostunutta huomiota.

Koska jätetaksat valmistellaan yhteistyössä kunnallisen jätelaitoksen eli Pirkanmaan Jätehuolto Oy:n kanssa, jätehuoltolautakunta yhdessä Pirkanmaan Jätehuollon kanssa selvitti yksityiskohtaisesti asianosaisten vetoomuksessa esille tuomia asioita. Jätelain mukaan eri asiakkaiden tai asiakasryhmien väliset maksut voivat vaihdella, kunhan kustannusten eroille on osoitettavissa riittävät perusteet. Jätemaksujen kohtuullisuuden ja tasapuolisuuden määrittely on jätelainsäädännössä korostetun joustavaa, eikä nykytiedon valossa voida yksiselitteisesti sanoa, että putkikeräysjärjestelmän jätetaksa olisi nykyisellään kohtuuton ja syrjivä jäljempänä esitetyin perustein. Jätemaksujen määräytymisen perusteena voidaan käyttää myös muita kuin jätteen määrään perustuvia seikkoja, esimerkiksi keräys- ja kuljetusoloja kiinteistöllä ja noutoalueella. Näiden vaatimusten osalta jätehuoltolautakunta katsoi, etteivät vetoomuksessa esille tuodut seikat tehneet jätetaksasta jätelain vastaista.

Alueellinen jätehuoltolautakunta sen sijaan tunnisti, että putkijärjestelmään liittyvän julkisoikeudellisen jätemaksuvelvollisuuden ja yksityisoikeudellisten yhtiösitoumusten suhdetta oli tarve selvittää yksityiskohtaisesti. Tämä johtui siitä, että putkikeräysjärjestelmiä koskeva sääntely on voimassa olevassa jätelaissa (646/2011) puutteellista ja epätasällista. Muutoin kuin kunnan jätehuollon järjestämiseen liittyvän vastuunjaon (32 §) täsmentämisen osalta jätelain säännökset eivät erikseen sääntele tai tunnista putkikeräystä. Lainsäädännön epätasällisuus on mahdollistanut toisistaan eriäviä tulkintoja esimerkiksi Tampereella käytössä olevien putkikeräysjärjestelmien ja pääkaupunkiseudun vastaavien järjestelmien välillä sen suhteen,

tuleeko putkikeräysjärjestelmästä aiheutuvia kustannuksia sisällyttää jätemaksuun. Asiaa koskevaa oikeuskäytäntöä ei myöskään ole olemassa.

Jätelainsäädännön mahdollistaessa toisistaan poikkeavia tulkintoja, asian valmistelun tueksi on pyydetty useita eri tahojen asiantuntijalausuntoja marraskuun 2024-huhtikuun 2025 aikana. Asiantuntijalausuntojen avulla on pyritty hakemaan tulkinta-apua oikeudellisesti epäselvään tilanteeseen. Asian valmistelu on tapahtunut asianmukaisesti ja riittävästi hallintolain 31 §:n edellyttämällä tavalla.

Jätehuoltolautakunta on asiantuntijalausuntojen pohjalta päätenyt siihen, että putkikeräysjärjestelmien toiminnan organisoitumista ja siten myös jätetaksalla katettavia kustannuksia on tarve muuttaa aiemmasta. Putkikeräysjärjestelmää ja sen taustalla olevia yksityisoikeudellisia järjestelyjä sekä kiinteistön haltijan vastuulla olevaa jätteen vastaanottoaikan järjestämisvastuuta koskevaa sääntelyä tulee todennäköisesti tarkastella siten, että kunnan järjestämä jätehuolto alkaa putkikeräysjärjestelmän koonta-aseimalta. Jätehuoltolautakunta on kokouksessaan 20.5.2025 (§ 24 ja 25) kuuluttanut kunnallisiin jätehuoltomääräyksiin ja alueellisen putkikeräysjärjestelmän jätetaksan esitettävät edellä mainitut muutokset. Muutosten tekeminen ei kuitenkaan itsessään merkitse sitä, että nykyisin voimassa oleva, lainvoimainen jätetaksa olisi lainvastainen tai että jätetaksan sisältäneet kustannukset eivät olisi olleet sellaisia, jotka joka tapauksessa olisivat kuuluneet asianosaisten maksettaviksi.

Jätehuoltolautakunta on hyväksynyt 22.10.2025 kunnallisiin jätehuoltomääräyksiin (§ 49) ja alueellisen putkikeräysjärjestelmän jätetaksan (§ 50) tehtävät muutokset. Asian vaatima riittävä valmistelu huomioiden, asia on käsitelty jätehuoltolautakunnassa ilman aiheutonta viivytystä hallintolain edellyttämällä tavalla.

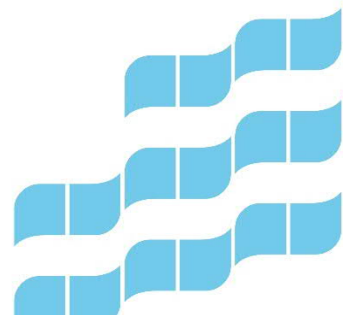
Jätehuoltolautakunnan 22.10.2025 tekemiin päätöksiin on jätehuollon jatkuvuuden turvaamiseksi jouduttu asettamaan siirtymäaika muutosten voimaantulolle. Muutokset astuvat voimaan 1.5.2026. Siirtymäaika on asetettu siksi, että lakisääteisen julkisen välttämättömyyspalvelun turvaaminen alueelle kaikissa tilanteissa on kunnan jätehuollon järjestämisvastuu huomioiden välttämätöntä. Lisäksi siirtymäaika mahdollistaa putkiyhtiöille tulorahoituksensa uudelleen järjestämisen uuden jätetaksan voimaantulon myötä. Ilman tulorahoituksen uudelleenjärjestelyä putkiyhtiöiden toiminta joudutaan ajamaan alas.

Yksityiskohtaiset vastineet vahingonkorvausvaatimuksessa esitettyihin asioihin

Väitteet jätetaksan lainvastaisuudesta putkijärjestelmän ylläpito- ja rahoituskulujen osalta

Kuten edellä on jo kuvattu, jätelainsäädäntö on putkikeräysjärjestelmiä koskien puutteellinen ja tulkinnanvarainen. Lainsäädäntö ja lainsäädännön soveltamisohjeet ovat mahdollistaneet erilaisia tulkintoja järjestelmää koskien. Tampereella putkikeräysjärjestelmien organisoinnissa ja kustannusten kattamisessa käytössä olleen mallin ei ole todettu olleen jätelain vastainen.

Jätehuoltolautakunta huomauttaa, että esimerkiksi Ympäristöministeriön vuonna 2015 julkaisemassa Jätelaki-oppaassa on todettu, että putkikeräysjärjestelmä on nähtävissä

kiinteistöittaisen jätteenkuljetuksen muodoksi ja putkijärjestelmän syöttöluukkuja on pidettävä jätelaissa tarkoitettuina jätteenkeräysvälineinä. Myös Kuntaliiton vuonna 2022 julkaisemassa Jätehuoltomääräysten laatiminen -oppaassa on todettu, että putkikeräysjärjestelmässä syöttöluukut olisivat järjestelmässä jätteen vastaanottopaikkoja. Alueellinen jätehuoltolautakunta huomauttaa, että se on aiemmassa tulkinnassaan nojannut valtakunnallisesti annettuun ohjeistukseen asiassa. Jätehuoltolautakunta on kuitenkin muuttanut tulkintaansa ympäristöministeriön 20.3.2025 lausunnossaan antaman uuden tulkintaohjeen ja ministeriön ilmaiseman lainsäädännön kehittymisen suunnan mukaiseksi. Jätehuoltolautakunta ei tämän takia ole toiminut tahallisesti tai huolimattomasti asiassa – päinvastoin huolellisesti toimiva jätehuoltolautakunta on muuttanut taksaa ja jätehuoltomääräyksiä vastaamaan vastuuministeriön ilmaisemaa uutta tulkintaa, samalla huomioiden odotettavissa olevan lainsäädännön muutoksen.

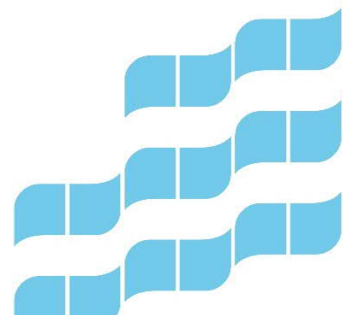
Jätehuoltolautakunta korostaa lisäksi, että jätelain esitöiden mukaan kunnan jätehuollon järjestämisvastuu ei ulotu kiinteistöillä tapahtuvaan keräykseen, vaan tästä huolehtiminen on kiinteistön haltijan vastuulla. Jätelain 40 §:n nojalla kiinteistön haltijan on järjestettävä vastaanottopaikka kiinteistöittaiseen jätteenkuljetukseen kuuluvan jätteen keräystä varten. Aikaisemman tulkinnan mukaan putkikeräysjärjestelmä on katsottu osaksi jätteen kuljetusta ja siksi siitä aiheutuneet kustannukset on sisällytetty jätemaksuun. Muuttuneen tulkinnan mukaan putkikeräysjärjestelmä on katsottava kiinteistön haltijan vastuulle kuuluvaksi jätteen vastaanottopaikaksi ja kunnan järjestämä jätteen kuljetus alkaa vasta putkikeräysjärjestelmän koonta-asemalta. Jätetaksa on muutettu, jotta se vastaisi ympäristöministeriön antamaa ohjausta. Tämä ei kuitenkaan muuta sitä lähtökohtaa, että riippumatta siitä kumpaa tulkintaa noudatetaan, putkikeräysjärjestelmästä aiheutuvat kustannukset kuuluvat asianosaisten maksettaviksi joko osana jätemaksua tai suoraan vastaanottopaikan järjestämisestä aiheutuvina kustannuksina. Korvattavaa vahinkoa ei siten ole aiheutunut.

Väitteet jätetaksan kohtuuttomuudesta ja syrjivyydestä

Asianosaisten väitteet siitä, että jätetaksa olisi laitton, koska jätemaksut olisivat nykyisellään syrjiviä ja kohtuuttomia, ovat perusteettomia.

Kunnan velvollisuus periä jätemaksua perustuu jätelain 78 §:än, jonka mukaan kunnan on katettava järjestämänsä jätehuollon kustannukset kuntalaisilta perimillään jätemaksuilla. Jätemaksujen tulee aiheuttamisperiaatteen mukaisesti kattaa kaikki jätehuollon järjestämisestä aiheutuvat kustannukset. Jätemaksuun tulee sisältyä myös kunnan lakisääteisen jätehuoltovelvollisuuden hoitamiseksi tarvittavan infrastruktuurin rakentamiseen liittyvät pitkän aikavälin investoinnit. Maksujen tulee perustua todellisiin kustannuksiin, ja niiden on vastattava kunnan tarjoamaa palvelutasoa.

Edelleen jätelain 78 §:n mukaan jätemaksujen tulee olla tasapuolisia ja kohtuullisia, eikä eri asiakkaita tai asiakasryhmiä tai kunnan eri alueita saa asettaa perusteettomasti toisistaan poikkeavaan asemaan. Maksuilla voidaan myös kannustaa jätteen määrän ja haitallisuuden

vähentämiseen sekä etusijajärjestyksen mukaiseen jätehuoltoon. Lisäksi kunnan jätemaksu saa tuottaa enintään kohtuullisen tuoton pääomalle.

Jätelain 79 §:n mukaan kunnan jätemaksun perusteina ovat jätteen laji, laatu, määrä ja noutokerrat. Perusteina voidaan lisäksi ottaa huomioon jätteen keräys- ja kuljetusolot kiinteistöllä ja noutoalueella sekä kunnan keräysvälineiden käyttö.

Jätelain lähtökohtana on, että kustannukset katetaan aiheuttamisperiaatteen mukaisesti ja täysimääräisesti. Kustannukset kattaa ensisijaisesti jätteen haltija. Jätehuoltolautakunta huomauttaa, että putkikeräysjärjestelmän kohdalla vastuu kustannusten täysimääräisestä kattamisesta on aiheuttamisperiaatteen mukaisesti putkikeräysjärjestelmän käyttäjillä.

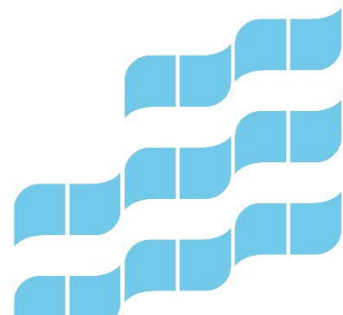
Jätelain mukaan eri käyttäjäryhmien väliset jätemaksut voivat poiketa toisistaan merkittävästikin, jos kohtelulle on objektiiviset perusteet. Putkijärjestelmän käyttö itsessään on jo peruste alueiden erilaiselle kohtelulle ja jätemaksujen korkeammalle tasolle. Putkikeräysjärjestelmä on palvelutasoltaan parempi muun muassa järjestelmän helppouden, turvallisuuden tai kiinteistöillä säästetyn tilan takia. Jätehuoltolautakunta korostaa lisäksi, että Tampereen alueella on kaksi kaupunginosaa, Ranta-Tampella ja Vuores, joissa jätehuolto järjestetään putkikeräysjärjestelmällä. Alueellisen jätehuoltolautakunnan hyväksymä jätetaksa koskee molempia kaupunginosia, ja jätemaksut määräytyvät molemmille alueille yhdenvertaisesti. Voimassa oleva jätetaksa ei näin ollen ole syrjivä.

Jätehuoltolautakunta huomauttaa lisäksi, että asianosaisten jätehuollon kustannusvertailu on perinteisen jätehuollon ja putkikeräyksen välillä puutteellinen. Perinteisessä jätehuollossa jätehuollon vuosikustannuksia muodostuu kiinteistölle määrätyn jätemaksun lisäksi myös muista kustannuksista. Näitä ovat esimerkiksi keräyspaikan investointi (keräyspaikkarakenteet, keräysvälineet) ja ylläpito (liukkauden torjunta, lumenpoisto, siivous, valaistussähkö, muut korjaus- ja huoltotyöt). Näiden kustannusten puuttuminen jätehuollon kokonaiskustannuksia verrattaessa hämärtää erilaisten järjestelmien todellista hintaeroa.

Jätehuoltolautakunta huomauttaa lisäksi, että kunnalla on sääntelyn ja oikeuskäytännön perusteella harkintavaltaa jätemaksujen osalta, minkä lisäksi jätemaksujen kohtuullisuuden ja tasapuolisuuden määrittely on lainsäädännössä korostetun joustavaa. Toisin kuin asianosaiset esittävät, sääntelyn tai oikeuskäytännön perusteella ei ole määriteltävissä mitään selkeitä kriteerejä sille, milloin jätemaksujen tasapuolisuus tai kohtuullisuus ei toteutuisi. Se, että asianosaiset kokevat jätemaksut kohtuuttoman suuriksi, ei tee niistä jätelainsäädännön vastaisia, eikä johda jätehuoltolautakunnan vahingonkorvausvastuuseen asiassa.

Väitteet jätetaksan laittomuudesta, koska jätetaksa ei perustu taloyhtiöiden tosiasialliseen tuottaman jätteen määrään

Vahingonkorvausvaatimusta perusteellaan myös sillä, että jätetaksa olisi laiton, koska sitä ei ole mitoitettu vastaamaan taloyhtiöiden tosiasialliseen tuottaman jätteen määrään. Jätehuoltolautakunta huomauttaa, että väite on perätön.

Putkikeräysjärjestelmässä on käytössä usealle jätteen haltijalle järjestetyt yhteiset vastaanottopaikat, joten palvelusta on mahdollonta periä palvelun määrään perustuvaa maksua. Edellä esitettyyn perustuen putkikeräysjärjestelmän jätemaksu on määritetty kokonaismaksuksi, joka ilmoitetaan suurkiinteistöasiakkaille kerrosneliömetreinä. Kerrosneliömetrejä käytetään maksuperusteena, koska keräysvälineen vaikutus jätemaksuun on olennainen ja keräysvälineen mitoitus perustuu alueen asemakaavaan. Euroopan Unionin tuomioistuimen ratkaisu (C-254/08) mahdollistaa jätehuollon järjestämisestä aiheutuvien kustannusten laskemisen ja jakamisen muun ohella jätteen haltijoiden käyttämien kiinteistöjen pinta-alojen ja kyseisten tilojen käyttötarkoituksen perusteella.

Jätehuoltolautakunta huomauttaa lisäksi, että jätetaksassa jätteen käsittelyn kustannukset määräytyvät tuotetun jätteen määrän eli koonta-aseman tyhjennettyjen konttien määrän mukaan.

Väitteet vahingonkorvauksen näkökulmasta

Vahingonkorvauslain mukaan vahingonkorvausvastuu on sillä, joka tahallisesti tai tuottamuksesta aiheuttaa toiselle vahingon. Julkisyhteisö on velvollinen korvaamaan julkista valtaa käytettäessä virheen tai laiminlyönnin johdosta aiheutuneen vahingon, milloin toimen tai tehtävän suorittamiselle sen laatu ja tarkoitus huomioon ottaen kohtuudella asetettavia vaatimuksia ei ole noudatettu.

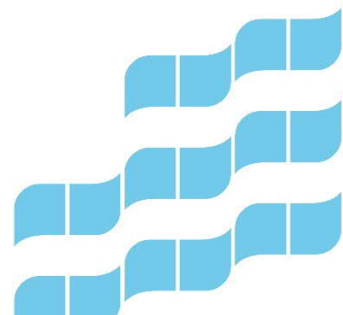
Asianosaiset ovat perustaneet korvausvaatimuksensa siihen väitteeseen, että jätehuoltolautakunta olisi menetellyt huolimattomasti määrätessään jätelainsäädännön vastaisen jätemaksun sekä laiminlyönyt velvollisuutensa kumota laiton jätetaksa oikea-aikaisesti.

Edellä selostetuin tavoin jätehuoltolautakunta on huolellisesti sekä viranomaisohjeistukseen tukeutuen tehnyt päätöksen nykyisestä jätetaksasta. Myös uuden jätetaksan valmistelussa ja päätöksenteossa on toimittu asianmukaisesti ja huolellisesti hallintolain 31 §:n edellyttämällä tavalla. Jätehuoltolautakunnan toiminnassa ei ole ollut vahingonkorvauslain edellyttämää tuottamusta tai laiminlyöntiä.

Vahingonkorvauslain 4 §:n mukaan, jos kunnan viranomaisen virheellisen ratkaisun johdosta vahinkoa kärsinyt on pätevättä syyttäjättänyt hakematta muutosta siihen, ei hänellä ole oikeutta saada kunnalta korvausta vahingosta, jolta hän hakemalla muutosta olisi voinut välttyä.

Asianosaisilla on ollut julkisesti saatavilla tieto jätetaksan hintatasosta putkikeräyksessä. Asianosaiset olisivat voineet hakea jätehuoltolautakunnan 13.12.2023 (§ 54) tekemään jätetaksan hyväksymistä koskevaan päätökseen muutosta kunnallisvalituksella Hämeenlinnan hallinto-oikeudelta, mutta eivät ole sitä tehneet.

Jätelain 81 §:n mukaan jätemaksu voidaan maksuvelvollisen hakemuksesta tai viranomaisen aloitteesta määrätä jätetaksasta poiketen tai jättää perimättä. Lisäksi jätelain 82 §:n mukaan maksuvelvollisella on oikeus tehdä 14 päivän kuluessa jätelaskun saamisesta muistutus kunnan jätehuoltoviranomaiselle. Asianosaiset eivät ole myöskään tehneet jätehuoltoviranomaiselle

jätelain 81 §:n mukaista jätemaksun kohtuullistamisanomusta tai jätelain 82 §:n mukaista maksumuistutusta saamastaan jätelaskusta. Mikäli asianosaiset olisivat hakeneet jätemaksun määräämistä taksasta poiketen tai olisivat tehneet maksumuistutuksen saamastaan jätelaskusta, jätehuoltoviranomainen olisi tehnyt asiasta päätöksen, mikä olisi edelleen ollut mahdollista saattaa hallintovalituksena Hämeenlinnan hallinto-oikeuden ratkaistavaksi.

Asianosaisilla ei jätehuoltolautakunnan näkemyksen mukaan ole pätevää syytä sille, miksi he ovat laiminlyöneet muutoksenhaun mahdollisuuden sekä jätetaksan hyväksymistä koskevaan päätökseen, että heille määrättyihin jätelaskuihin. Edellä mainitun perusteella jätehuoltolautakunta katsoo, että asianosaiset ovat menettäneet oikeutensa vahingonkorvaukseen, minkä takia vahingonkorvausvaatimus on hylättävä.

Vahingonkorvausvaatimuksen kohteena olevien, ajalla 1.11.2025-30.4.2026, kiinteistöille määrättyjen jätelaskujen osalta asianosaisilla on mahdollisuus saattaa asia oikeusasteiden ratkaistavaksi jätelain 81 §:n ja 82 §:n mukaisesti. Jätehuoltolautakunta katsookin, että vahingonkorvausvaatimuksen sijaan asianosaisten on ensi sijassa haettava muutosta heille määrättyihin jätemaksuihin. Tämän jälkeen asia tulisi saattaa jätelain mukaisesti hallinto-oikeuden ratkaistavaksi. Hallinto-oikeus ottaa jätelain 83 §:ssä säädetyllä tavalla kantaa siihen, ovatko nyt kyseessä olevat jätemaksut jätelain vastaisia vai eivät. Tämän takia myös 1.11.2025 jälkeen määrättyjä jätemaksuja koskeva vahingonkorvausvaatimus on hylättävä.

Yhteenveto

Alueellinen jätehuoltolautakunta katsoo edellä esitetyn perusteella, että kyseessä ei ole ollut kaupungin tahallisuudesta, huolimattomuudesta tai laiminlyönnistä aiheutunut vahinko. Lisäksi asianosaiset ovat laiminlyöneet muutoksenhaun ilman pätevää syytä. Kaupungille osoitettu vahingonkorvausvaatimus tulee täten hylätä perusteettomana.

